

som jeg nævnte, og som saaledes have maattet stilles op ved Siden af de Spørgsmaal, han rettede til den høitærede Conseilspræsident, have maattet kaste et saa paradist Skjær over det ærede Medlems Stilling som Anklager og som Dommer, at Enhver vist vil kunne forstaa, at yderligere Belysning af denne Anklager- og denne Dommerstilling er fuldstændig unødvendig. Skulde jeg bruge et Billede om det Indtryk, som det ærede Medlems Stormløb forleden Dag gjorde, det ærede Medlems Anklager- og Dommertale, vilde jeg nærmest sammenligne det med den Tale, som jeg erindrer, at der i „Dyphæus i Underverdenen“ bliver holdt af Jupiter, og ligeoverfor hvilken de tilstedeværende Guder og Gudinder ikke havde andet Svar end dette:

„Stil dig ei saa hellig an,
Vi kjende dig Jupitermand“.

Det ærede Medlem vil kunne forstaa, at der derfor virkelig ikke har været nogen særlig Anledning for os til at udtale os videre over dette. Jeg har kun villet give ham dette Svar, fordi han saa indtvingende har spurgt endnu idag endogsaa 2—3 Gange. — Med Hensyn til selve den Sag, der foreligger, og som egentlig var det, jeg mente, at det var tilstrækkeligt at nøjes med at tale om, nemlig Finantsloven, antager jeg, Alle ville forstaa det som en Selvfølge, at vi, naagt vi have maattet stemme mod de Ændringsforslag, der fremkom forrige Gang, dog agte selvfølgelig at stemme for Finantslovsforslagets Vedtagelse ved tredje Behandling og dets Overgang til Landstinget, idet vi med fuld Tillid og Tryghed se hen til den Beslutning, Landstinget vil tage angaaende denne Sag.

Snet: Der var noget Velgjørende ved at høre det Foredrag, det ærede Medlem for Præstø Amtis 6te Valgkreds (Bojsen) idag holdt, navnlig som Modfatning til de meget hidfide Forsatningsdebatter, vi have haft de foregaaende Dage. Det var et fuldstændig roligt og objektivt velbegrundet Indlæg, det ærede Medlem leverede i denne Sag, og det var for mig fuldstændig overbevisende. Jeg er ikke uentig med det ærede Medlem i Noget med Hensyn til Forstaaelsen af de midlertidige Finantslove, og jeg er mere enig med det ærede Medlem for Præstø Amtis 6te Valgkreds end den ærede sidste Taler, thi denne erklærede sig vel enig i, at det var Legislaturen, der skulde tages Hensyn til ved Fortolkningen af den midlertidige Finantslov, men det ærede Medlem for Helsingør antog, at Legislaturen var forskjellig fra det, som vi Andre antage. Det ærede Medlem mente nemlig, at Legislaturen bestod af Ministeriet, Landstinget og Højesteret, men det

stemmer ikke med den Fortolkning, vi hidtil have af Legislaturen. Naar jeg tidligere har udtalt mig imod den midlertidige Finantslov, har det nærmest været motiveret derved, at jeg anser det for en Uting, at bevilge en midlertidig Finantslov for et helt Aar. Jeg er enig med den høitærede Conseilspræsident i, at det overhovedet er en Uting, at en Repræsentation ikke kan tilveiebringe en Lovlig Finantslov for et Aar, men jeg tror — og det var Noget, det ærede Medlem ikke berørte — at en midlertidig Finantslov for et helt Aar, netop paa Grund af Selvomdfigelse af Begrebet vil faae en anden Betydning, end den vilde faae, dersom den f. Ex. kun gjaldt til 1ste Maris. Jeg tror, at ærede Medlemmer, da man saa villig gik ind paa Regjeringens Forslag om en midlertidig Finantslov, fuldstændig have overset de Konsekvenser, der kunde flyde deraf. Jeg tillod mig i et tidligere Møde i forrige Samling at fremhæve, hvorledes dette Thing, naar det vedtog en midlertidig Finantslov for hele Aaret, udsatte sig for, at den blev fortolket paa en anden Maade end den, som det ærede Medlem (Bojsen) ganske rigtig fortolkede den paa. Jeg gjorde opmærksom paa, at man ikke kunde være sikker paa, at f. Ex. ikke Spørgsmaalet om Universitetets Stilling, som staar mellem Folkethinget og Landsstinget vilde blive afgjort igjennem den midlertidige Finantslov, ikke paa Grund af, at det i og for sig var rigtigt, men paa Grund af, at det høitærede Ministerium, der jo ved forskjellige Leiligheder har vist, at det er i Besiddelse af en overordentlig stærk Fortolkningsevne, uden at man kunde vente Domsfælde derfor af Rigsretten, kunde komme ind paa en Fortolkning af den midlertidige Finantslov, som ganske stred imod den, som det ærede Medlem for Præstø Amt før fremsatte, og som ogsaa stred mod den funde Sands, imod Forholdets egen Natur og imod, hvad Spønneet og andre Statsmænd have udtalt. Men have vi da ikke allerede set, hvorledes de af Spønneet og jeg kan tilspøie de af Formanden for det sidste Fallesudvalg (Krieger) fremsatte Udtalelser paa den grundlovgivende Rigsforsamling ere blevne tilfidesatte i de senere Aar? Alle Mennesker vide jo, at de to nævnte Herrer, der vare Domsførere, den ene for Regjeringen og den anden for den grundlovgivende Forsamling, begge vare enige om, at den Regjering, der ikke kunde tilveiebringe en Finantslov, var nødt til at gaa af, og saaledes maatte det vedblive, lige indtil der kom en Regjering, som havde en saadan Tillid hos Repræsentationen, at den var istand til at tilveiebringe en Finantslov. Dette har været anset for god Konstitutionel Theori lige indtil vi fik det nærværende Ministerium, der i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Helsingør har villet indføre en ganske ny Praxis i vor